

Hvilke historier er det vi vælger at fortælle i vores kunstmuseer? Et tværsnit af en tid, som er samtidig, et ahistorisk perspektiv på universelle værdier eller noget helt andet? Museerne er flygtige ligesom stenene de er bygget på, men de fortæller alle sammen en historie.

Den hvide Doktors stenøksesamling er en helt særlig samling. Det er en samling, som trods sit vidtrækkende omfang af 19.900 eksemplarer, ikke har nogen forskningsmæssig værdi. Dette skyldes, at da de blev indsamlet i årene 1830-1850, blev fundsstederne ikke nedskrevet. Uden et sted at placere flinteøkserne på det arkæologiske landkort, har de i lang tid ligget hengemt i magasiner.

Navnet Den Hvide Doktor kommer sig af at A. F. Lassen altid red på en hvid hest. Han havde været kirurg under Napoleonskrigene og fortsatte sit virke som læge efter sin hjemkomst. De fleste anså ham for en kvaksalver og der var mange rygter om hans overnaturlige evner. Han byttede ofte sine lægegerninger for stenøkser som bønderne havde fundet i marken. Han var en enspænder og en original, hvis enorme stensamling må have været en besættelse.

Stenene har dog alligvel deres egen museale historie. Efter et mislykket forsøg med at lave sit eget museum i Sletterød, donerede Den Hvide Doktor sin samling til Nordisk Museum i 1871. Nordisk Museum var det første museum i Odense og havde til huse i Odense Slot. I 1885 blev bygningen i Jernbanegade opført og samlingen flyttede med. Nu hed museet Fyns Stiftsmuseums og i næsten hundrede år kunne den besøgende her studere kunst-, kultur- og naturhistoriske objekter af den mest uforenelige slags. Først i 1989 blev kunsten herre i eget hus. Nu for fjerde gang har samlingen skiftet hænder og er blevet overdraget til Odense Bys Museer, efter at Fyns Kunstmuseum er blevet en del af Brandts Klædefabrik. Vi kan føje endnu et kapitel til Den hvide Doktors samling, ironisk nok, netop som den del af samlingen skilles fra Fyns Kunstmuseum, vises noget af den som det første i de nymalede sale i Jernbanegade.

